

allersimpleste Maade af Verden kunne omgaaes derved, at Sagføreren lader Parten selv under-
skrive og fremlægge Indlægget. Jeg troer der-
for ogsaa, at denne Paragraph nødvendigvis
maa ændres. — Endvidere forbeholder Justits-
ministeren sig i § 12 at udvælge de Sagførere,
som skulle føre Justitsager. Jeg troer nu
ikke, at det er i en uafhængig Sagførerstands
Interesse saaledes at skulle have sin Stilling
afgjort ved Indstilling af Amtmanden og andre
Embedsmænd og dernæst af Ministeriet. Det
maa forudsættes, at de Sagførere, der blive
bestillede efter denne Lov, alle ere brugbare til
at føre Sager, men det er da ufornødent og
stridende mod Sagførernes lige Stilling at
lade Justitsministeren udvælge dem, han vil
bruge til offentlige Sager. — Der er vel flere
Punkter i Forslaget, som jeg kunde ønske æn-
drede, men jeg skal ikke udtale mig om dem,
da jeg vil haabe, at der bliver nedsat et Ud-
valg om dette Lovudkast; derved ville baade
Hovedspørgsmaalet om Lovens Fremme og
Spørgsmaalet om Endringer i dens Indhold
kunne finde en udførligere Behandling.

Klein: Det ærede Medlem for Veile
Amts 2den Valgkreds (Berg) talte om nogle
Forhold, som han kaldte chinejske, fordi han,
som han mærkvaerdig nok indrømmede, ikke
kendte dem. Jeg troer, at han havde fuld-
stændig Ret i denne sidste Bemærkning, men
Følgen heraf vilde efter min Opfattelse natur-
ligt have været den, at han ikke havde talt
med saa stor Sikkerhed, som han gjorde. I
det Hele troer jeg, at det ærede Medlem idag
talte om Mængt og Meget, som det vistnok
havde været ønskeligt, at han nærmere havde
overveiet, inden han udtalte sig med saa stor
Sikkerhed, som han gjorde. Det ærede Med-
lem vidste forud, at det ikke vilde være til
Gavn for den Ordning, som „vi“ ønske, sagde
han, om den Sag, som foreligger idag til
Behandling, blev udsat. Han vidste forud, at
den Ordning, som ellers vilde blive foreslaaet
senere, vilde ikke blive af den Bestaafenhed, at

„vi“ vilde give „vor“ Stemme dertil. Jeg
veed ikke, paa hvis Vegne det var, at det ærede
Medlem saaledes førte Ordet med saa stor
Sikkerhed, men jeg tillader mig overfor ham
at troe, at der i alt Fald er flere Medlemmer
her i Salen, der endnu ikke kunne være fuld-
stændigt paa det Reue med sig selv om, hvor-
vidt de vilde give deres Stemme til en Ord-
ning, som endnu aldeles ikke er fuldbbragt, ja
hvorfør jeg gjerne kan sige, at de allersørste
Ideer ikke ere bragte tilstede. Jeg skal ikke
gaae ind paa alle de Enkeltheder, som det
ærede Medlem kom til at omtale, og som i og
for sig kunne være mærkelige nok. Jeg vil
kun med nogle saa Ord dvæle ved een Hoved-
betragtning, som han gjorde gjældende, og som
forekommer mig at være grundforkeert — det
ærede Medlem maa tillade mig dette meget
sterke Udtryk overfor hans egne stærke Ud-
talelser. Han bemærkede, at der havde været
talt meget om, hvorvidt Sagførervirksomheden
var en Næring eller ikke, og han meente, at
det var afgjort, at den maatte betragtes som
en Næring, og spøiede dertil, at Sagførerne
slet ikke stode høiere end andre Næringsdri-
vende. Dette Sidste kan nu være fuldstændig
rigtigt; jeg troer overhovedet ikke, at man her
kan bringe nogen Rangforordning i Anvendelse
mellem de forskjellige Classer af Borgere, mellem
forskjellige Classer af Næringsdrivende, eller
mellem Næringsdrivende og andre Borgere,
som ikke med Øje kunne siges at være Næ-
ringsdrivende. Men fordi Sagførerne ikke
staae høiere end andre Næringsdrivende eller
end Næringsdrivende, deraf følger jo dog ikke,
at det er en Næring, de udøve, eller at den
Virksomhed, de have at udføre i Staten,
skal være at betragte alene fra Næringsens
Standpunkt. Naar man har den Anskuelse
som det ærede Medlem, at det er en Næ-
ring, saa kan jeg forstaae en saadan Ud-
talelse, som den, han ogsaa kom frem med,
at det foreliggende Lovforslag er i den Grad
laugsmæssigt, at han tvivlede om, at Nærings-
loven vilde være bleven saa laugsmæssig, selv